

VENDIM
Nr.15, datë 3.5.2011

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Vladimir Kristo	Anëtar i “ “
Petrit Ploçi	Anëtar i “ “
Vitore Tusha	Anëtare e “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Sokol Berberi	Anëtar i “ “
Admir Thanza	Anëtar i “ “
Altina Xhoxhaj	Anëtare e “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “

me sekretare Blerina Çinari, në datë 9.12.2010 mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.29/4 Akti që i përket:

KËRKUES: Abedin Oruci

SUBJEKT I INTERESUAR: Këshilli i Ministrave, përfaqësuar nga Avokati i Shtetit, Abaz Deda me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit të Këshillit të Ministrave, nr.541, datë 7.7.2010 “Për shkarkimin nga detyra të kryetarit të komunës Kolsh”.

BAZA LIGJORE: Neni 115 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 42 i ligjit nr.8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Xhezair Zaganjori, kërkuesin që u shpreh për pranimin e kërkesës, përfaqësuesin e subjektit të interesuar, Këshillin e Ministrave, i cili kërkoi rrëzimin e kërkesës, si dhe bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Kërkuesi ka ushtruar detyrën e kryetarit të komunës Kolsh. Me vendimin nr.541, datë 7.7.2010 të Këshillit të Ministrave, kërkuesi është shkarkuar nga detyra me motivin për shkelje të rënda të ligjit. Vendimi i Këshillit të Ministrave bazohet në relacionin e Ministrit të Brendshëm, i cili i referohej raportit të Inspektoratit të Lartë të Deklarimit dhe Kontrollit të Pasurive, lidhur me shkeljet e kryera nga kërkuesi. Konkretisht, kërkuesi nuk kishte deklaruar të ardhura të bëra për shkak të shpronësimit me qëllim ndërtimin e rrugës mbi pronën e tij, ndërtimin e tri objekteve, të cilat rezultojnë në emër të tij në kërkesën e bërë për legalizimin e tyre, si: stacioni i karburantit, depo nëntokësore dhe një magazinë ekzistuese të regjistruara në ZVRPP Kukës në emër të kërkuesit.

Për problemet e konstatuara në deklaratat e interesave privatë, subjekti është thirrur disa herë për t'u pyetur në Inspektoratin e Lartë të Deklarimit dhe të Kontrollit të Pasurive (ILDKP), por edhe pas njoftimeve shkresore dhe kontakteve me telefon ka refuzuar të paraqitet për të dhënë shpjegimet e tij mbi parregullsitë e evidentuara gjatë kontrollit të ushtruar mbi deklaratat e tij të

interesave privatë.

Për këtë arsye, ILDKP-ja, bazuar në nenin 281 të Kodit të Procedurës Penale dhe nenit 257/a/2 të Kodit Penal, ka kërkuar fillimin e procedimit penal ndaj kërkuesit për veprën penale të refuzimit për deklaram, të mosdeklarimit, të fshehjes ose të deklarimit të rremë të pasurive të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë.

Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kukës, me vendimin nr.55, datë 16.6.2010, ka vendosur deklarimin fajtor të të pandehurit Abedin Oruçi për kryerjen e veprës penale të deklarimit të rremë të pasurive të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë, parashikuar nga neni 257/a/2 të Kodit Penal dhe dënimin e tij me 33 660 lekë gjobë. Gjykimi i tij është bërë duke iu referuar nenit 406 të Kodit të Procedurës Penale mbi gjykimin e shkurtuar. Vendimi i mësipërm është ankimuar nga kërkuesi dhe është duke u gjykuar në Gjykatën e Apelit Shkodër.

Gjithashtu, ILDKP-ja, në zbatim të ligjit nr.9049, datë 10.4.2003 “Për deklarimin dhe kontrollin e pasurive, të detyrimeve financiare të të zgjedhurve dhe të disa nëpunësve publikë”, i është drejtuar Këshillit të Ministrave, si organi kompetent për marrjen e masës së shkarkimit ndaj kryetarit të komunës, duke i kërkuar që të marrë masat ligjore përkatëse ndaj kërkuesit. Mbi bazën e këtij materiali, Ministri i Brendshëm i ka propozuar Këshillit të Ministrave shkarkimin nga detyra të kërkuesit.

1. Kërkuesi pretendon se vendimi nr.541, datë 7.7.2010 i Këshillit të Ministrave është antikushtetues, pasi nuk përmban asnjë shkelje konkrete të ligjit ose të Kushtetutës, ku bazohet shkarkimi i tij. Ai ende sot nuk është në dijeni të motivit ku mbështetet shkarkimi i tij. Për këtë arsye, ai kërkon shfuqizimin e këtij vendimi si të pambështetur në nenin 42 të ligjit nr.8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore” dhe në nenin 115 të Kushtetutës.

2. *Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, parashtroi se:*

2.1 Kërkuesi e ka ushtruar ankimin jashtë afatit ligjor prej 15 ditësh, pasi vendimi është marrë nga Këshilli i Ministrave me datë 7.7.2010, kurse kërkesa para Gjykatës Kushtetuese është paraqitur me datë 24.8.2010, pra jashtë afatit që parashikon neni 115 i Kushtetutës prej 15 ditësh.

2.2 Shkaqet e shkarkimit të kërkuesit nga detyra janë të paraqitura në relacionin e përgatitur nga Ministri i Brendshëm, i cili i ka propozuar Këshillit të Ministrave shkarkimin e kryetarit të komunës, bazuar në nenin 42/a të ligjit nr.8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, i cili parashikon shkeljen e rëndë të ligjit ose të Kushtetutës si shkak për shkarkimin organeve të qeverisjes vendore. Shkeljet e ligjit jo gjithmonë duhet të jenë të lidhura me përgjegjësinë penale, e cila në vetvete përbën një shkak tjetër të shkarkimit të kryetarit të komunës ose të bashkisë. Si rrjedhojë, kërkuesi është shkarkuar nga detyra sepse ka shkelur nenin 3 dhe 4 të ligjit nr.9049, datë 10.4.2003 “Për deklarimin dhe kontrollin e pasurive, të detyrimeve financiare të të zgjedhurve dhe të disa nëpunësve publikë”, duke mos deklaruar pasuri të regjistruara në emër të tij. Gjithashtu, ai ka shkelur edhe nenet 3, 10 dhe 44 të ligjit nr.8652, datë 31.07.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, duke kryer veprime që vijnë në kundërshtim me përmbushjen e rregullt të detyrave të tij si i zgjedhur vendor.

II

1. *Lidhur me çështjen e legjitimitetit për shkak të tejkalimit të afatit të ankimit (ratione temporis)*

Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, pretendon se kërkuesi e ka ushtruar ankimin jashtë afatit ligjor prej 15 ditësh, pasi vendimi është marrë nga Këshilli i Ministrave me datë 7.7.2010, kurse kërkesa para Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) është paraqitur me datë 24.8.2010, pra jashtë afatit që parashikon neni 115 i Kushtetutës.

Gjykata çmon se, ndryshe nga pretendimi i subjektit të interesuar, kërkuesi e ka ushtruar

ankimin brenda afatit kushtetues.

Mbi bazën e dokumentacionit të paraqitur nga palët në gjykim, rezulton se vendimi i Këshillit të Ministrave nr.541, datë 7.7.2010 “Për shkarkimin nga detyra të kryetarit të komunës Kolsh, Abedin Oruçit” është dërguar për botim në Qendrën e Publikimeve Zyrtare dhe për njoftim organeve përkatëse me datë 15.7.2010. Me shkresën nr.554/1 Prot., datë 10.8.2010 ka mbërritur në sekretarinë e komunës Kolsh vendimi nr.541, datë 7.7.2010 i Këshillit të Ministrave për shkarkimin e kërkuesit nga detyra. Me vendimin nr.55, datë 23.8.2010 të këshillit të komunës Kolsh është vendosur kërkimi i arsyeve për shkarkimin e kryetarit të komunës (kërkuesit). Kërkuesi e ka paraqitur kërkesën para Gjykatës me datë 24.8.2010.

Gjykata është shprehur në jurisprudencë të vazhdueshme se si datë e fillimit të afateve të ankimit ndaj aktit individual që cenon të drejtat e personit objekt i këtij akti do të konsiderohet data e marrjes dijeni nga personi për ekzistencën e aktit, pavarësisht formave të tjera të publikimit (vendimet nr.30/2006; nr.39/2005; nr.22/2008; nr.15/2009 të Gjykatës Kushtetuese). Për këtë arsye, si datë e marrjes dijeni do të llogaritet data e mbërritjes së vendimit të shkarkimit pranë këshillit të komunës Kolsh, pra 10.8.2010. Duke iu referuar kësaj date, rezulton se kërkuesi ka respektuar afatin 15-ditor të ankimit para kësaj Gjykate dhe për këtë arsye kërkesa e tij është pranuar për gjykim.

2. Lidhur me pretendimin për shkarkimin nga detyra të kryetarit të komunës në mungesë të shkaqeve të parashikuara nga neni 115/1 të Kushtetutës

Kërkuesi pretendon se ai nuk është vënë asnjëherë në dijeni të shkaqeve të shkarkimit nga detyra nga Këshilli i Ministrave, si dhe mohon të ketë kryer sjellje dhe akte që bien ndesh me Kushtetutën dhe ligjin.

Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit është i pabazuar.

Shkelja që i atribuohet kërkuesit, mbi të cilën është bazuar vendimi objekt shqyrtimi për shkarkimin nga detyra të kërkuesit, lidhet me deklarinimet e rreme dhe fshehjen e deklarinimeve si detyrim që rrjedh nga ligji nr.9049, datë 10.4.2003 “Për deklarinimin dhe kontrollin e pasurive, të detyrimeve financiare të të zgjedhurve dhe të disa nëpunësve publikë”. Nga relacioni i përgatitur prej Ministrit të Brendshëm, del se deklarinimet dhe të dhënat e mbledhura nga ILDKP për kërkuesin kanë rezultuar të pasakta. Kështu ILDKP, pas verifikimeve të bëra, ka konkluduar se kërkuesi nuk ka deklaruar pasuri, të tilla si: objektin pikë karburanti, i regjistruar në ZRPP Kukës; troje me sipërfaqe prej 3614 m² të regjistruara në ZRPP Kukës; tri objekte banimi në proces legalizimi. Me gjithë njoftimet drejtuar kërkuesit për sqarimin lidhur me to, ai ka refuzuar paraqitjen dhe dhënien e shpjegimeve para ILDKP-së. E ndodhur në këto kushte, ILDKP-ja ka vënë në dijeni dhe i ka kërkuar Këshillit të Ministrave marrjen e masave përkatëse ligjore ndaj këtij subjekti. Pas verifikimeve dhe kontrolleve të kryera nga organet kompetente, kjo sjellje e kërkuesit, duke qenë se bie ndesh me detyrimet ligjore, është konsideruar si shkak i mjaftueshëm nga ana e Ministrit të Brendshëm, për t’i propozuar Këshillit të Ministrave shkarkimin e kërkuesit nga detyra e kryetarit të komunës.

Gjithashtu, në të njëjtën kohë, ILDKP-ja ka bërë kallëzim penal pranë Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Kukës për fillimin e ndjekjes penale të kërkuesit lidhur me veprën penale të deklarinimit të rremë të pasurive të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë, parashikuar nga neni 257/a/2 të Kodit Penal. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Kukës, me vendimin nr.55, datë 16.6.2010 ka vendosur deklarinimin fajtor të të pandehurit Abedin Oruçi dhe dënimin e tij me 33 660 lekë gjobë.

Gjykata ka theksuar në praktikën e saj se, si rregull, përgjegjësia penale konkurren me përgjegjësinë administrative ose disiplinore. Prandaj, pavarësisht nga procedimi penal, Këshilli i Ministrave, si organ administrativ, mund të nisë njëherazi një procedurë administrative për shkelje, për të cilat konstatohet përgjegjësi administrative (vendimi nr.22/2008 i Gjykatës Kushtetuese). Gjithashtu, Gjykata, në jurisprudencë të vazhdueshme, ka mbajtur qëndrimin se kuptimi i saktë dhe i drejtë i konceptit “shkelje e rëndë e ligjit”, të parashikuar në nenin 115 të Kushtetutës, vlerësohet në tërësinë e saj nga disa faktorë që lidhen me rëndësinë e ligjit të

shkelur, kohëvazhdimin e këtyre pasojave, si dhe qëndrimin subjektiv të autorit ndaj shkeljes së kryer (vendimet nr.22/2008, nr.25/2000, nr.50/2000 të Gjykatës Kushtetuese).

Gjykata vlerëson se deklarimi i rremë i pasurive dhe interesave financiarë ose mosdeklarimi (fshehja) i tyre, sipas ligjit përkatës, konsiderohet shkelje e rëndë e ligjit. Është vërtetuar në rrugë administrative (nga ILDKP) dhe në rrugë gjyqësore (nga gjykata e rrethit gjyqësor Kukës, e cila e ka deklaruar fajtor dhe dënuar me gjobë) se kërkuesi ka kryer veprime dhe mosveprime në kundërshtim me ligjin.

Gjykata çmon se kërkuesi me veprimet dhe mosveprimet e tij ka shkelur disa ligje. Kështu, kërkuesi ka vepruar në kundërshtim jo vetëm me ligjin nr.9049, datë 10.4.2003 “Për deklarimin dhe kontrollin e pasurive, të detyrimeve financiare të të zgjedhurve dhe të disa nëpunësve publikë”, por edhe në kundërshtim me ligjin nr.9367, datë 7.4.2005 “Për parandalimin e konfliktit të interesave në ushtrimin e funksioneve publike”. Përsa i takon ligjit nr.9049, datë 10.4.2003 “Për deklarimin dhe kontrollin e pasurive, të detyrimeve financiare të të zgjedhurve dhe të disa nëpunësve publikë”, kërkuesi ka vepruar në kundërshtim me të, duke qenë se pasuria e deklaruar dhe e fshehur marrë në total, sipas investigimeve të kryera nga ILDKP-ja, nuk justifikohet me të ardhurat e fituara nga detyra e tij si kryetar komune ose burime të tjera të ligjshme. Ndërsa lidhur me ligjin nr.9367, datë 7.4.2005 “Për parandalimin e konfliktit të interesave në ushtrimin e funksioneve publike”, rezulton se kërkuesi, duke ushtruar detyrën e kryetarit të komunës, ka bërë ndërtime të paligjshme në emër të tij në territorin e komunës.

Meqë si pjesë e kontrollit kushtetues të aktit të shkarkimit nga detyra të kërkuesit, kjo Gjykatë shqyrton edhe qëndrimin subjektiv të kërkuesit ndaj shkeljes së atribuar, është me interes të analizohet edhe argumenti i paraqitur nga kërkuesi në seancën e zhvilluar për këtë qëllim. Argumenti kryesor që përdori kërkuesi, për të kundërshtuar vendimin e shkarkimit, ishte padijenja për detyrimin për deklarimin e pasurive për legalizim ose atyre që, sipas tij, u takojnë vëllezërve të tij. Megjithatë ai, gjithashtu, pranoi para Gjykatës se objektet në proces legalizimi, ai me dijeni dhe vullnet të plotë, i kishte regjistruar në emër të tij dhe jo të vëllezërve, pasi, sipas tij, kjo ishte bërë vetëm për të shpejtuar dhe lehtësuar procedurat e legalizimit në emër të një personi. Ky deklarim vërteton se kërkuesi i ka kryer veprimet juridike të mësipërme në dijeni të plotë të pasojave që ato mbartin me vete. Edhe sikur të pranohet *a priori* argumenti i kërkuesit për mungesën e dijenisë, e cila në vetvete nuk përbën shkak për përjashtimin nga përgjegjësia të kërkuesit, provohet në rrugë shkresore se ILDKP-ja i ka tërhequr vëmendjen dhe i ka kërkuar disa herë kërkuesit të paraqitej për verifikim të mëtejshëm, duke i sjellë në kujtesë dhe pasojat ligjore në rast të mosbindjes, gjë që është refuzuar në mënyrë të përsëritur nga kërkuesi.

Gjithashtu, nga materialet e paraqitura nga subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, si dhe të konfirmuara nga vetë kërkuesi në seancë, rezulton se kërkuesi ka kryer edhe ndërtime pa leje në interes të tij, gjatë kohës që ushtronte detyrën e kryetarit të komunës Kolsh. Nisur nga funksioni dhe detyrat e kryetarit të komunës, i cili, midis të tjerave, është organi përgjegjës për ruajtjen e sipërfaqeve publike dhe planifikimin e territorit sipas ligjit përkatës për urbanistikën, rezulton se ai nuk ka përmbushur siç duhet detyrën e tij në këtë drejtim. Në këtë mënyrë, Gjykata krijon bindjen sa i takon qëndrimin subjektiv të kërkuesit. Ky i fundit, gjatë seancës gjyqësore, deklaroi se ndërtimet pa leje ishin bërë me ndërgjegje dhe se, në kuadër të situatës së përgjithshme të ndërtimeve pa leje në vend, veprimet e tij nuk duhej të konsideroheshin si shkelje të ligjit dhe si të tilla si shkaqe për shkarkim nga detyra.

Duke marrë në konsideratë edhe aktet e tjera që rregullojnë veprimtarinë e organeve të qeverisjes vendore, konkretisht nenin 4 të ligjit nr.8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”, Gjykata vëren se një nga parimet themelore të funksionimit të njësive të qeverisjes vendore është që në veprimtarinë e tyre ato duhet të respektojnë Kushtetutën, ligjet dhe aktet e tjera të nxjerra në bazë të tyre. Shkeljet e kryera nga kërkuesi, në detyrën e kryetarit të komunës, janë të tilla që dëmtojnë rëndë imazhin e zyrtarit publik dhe janë

të lidhura ngushtë me ushtrimin e rregullt të funksionit të tij.

Duke iu referuar këtyre sjelljeve të kërkuarit dhe organeve kompetente për zbatimin e ligjeve të sipërpërmendura, Gjykata krijon bindjen se kërkuari ka vepruar në kundërshtim të kërkesave të ligjit nr.9049, datë 10.4.2003 “Për deklarimin dhe kontrollin e pasurive, të detyrimeve financiare të të zgjedhurve dhe të disa nëpunësve publikë”, të ligjit nr.9367, datë 7.4.2005 “Për parandalimin e konfliktit të interesave në ushtrimin e funksioneve publike”, të ligjit nr.8652, datë 31.7.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e qeverisjes vendore”. Si rrjedhojë, vendimi i Këshillit të Ministrave nr.541, datë 7.7.2010 “Për shkarkimin nga detyra të kryetarit të komunës Kolsh” është i bazuar në kuptim të nenit 115 të Kushtetutës, dhe si i tillë, duhet të lihet në fuqi.

PËR KËTO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 115/2 të Kushtetutës, si dhe të nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Vladimir Kristo, Petrit Plloçi, Sokol Berberi, Sokol Sadushi, Vitore Tusha, Xhezair Zaganjori, Altina Xhoxhaj, Admir Thanza.